

Frumoasă Asinor

Nicu Hăloiu

Frumoasă Asinor

...

Sunt stele ce ascultă povestea de demult,
Când m-am trezit deodată, în lumea lui Tanis,
Când timp nu era încă,
Eram doar un gând dintr-o chemare-adâncă,
Ce-ar fi dorit să fie misterul unui vis,
Iar tu, erai atunci un cântec blând, de dor,
Născut doar pentru mine, ca eu să îl ascult
Și să te recunosc, frumoasă Asinor!

...

O, pluteam atunci pe bolta-aceea-albastră,
Așteptând cuminte întâlnirea noastră,
Nimic nu era încă, nimic nu se născuse,
Erau doar două șoapte ce n-au fost încă spuse
Și o dorință vie, chemarea unui dor,
Visarea fără vreme, a noastră, Asinor,
De a trăi noi doi, povestea împreună,
Eu, noaptea ta albastră, tu, ciobul meu de lună!

...

Apoi, parcă deodată, noi ne-am trezit copii,
Fără vreo amintire, fără a ne mai ști,
Da-n sufletele noastre, n-a murit visarea
Frumoasă Asinor și-am auzit chemarea!

...

Și te priveam în ochii misterioși și verzi
Și am știut că tu pe mine doar mă vezi,
O, Asinor frumoaso, regina mea din vis,
Mi-e dor de lumea noastră, de-acolo, din Tanis!

...

Unde fără aripi, puteam zbura oriunde,
Lângă lebede albe,maiestuoase, blânde,
Unde se-aude susur cuminte, de izvor,
Unde suntem doar noi, frumoasă Asinor!

...

Dar vom trăi și-aici povestea, împreună,
Eu, noaptea ta albastră, tu, ciobul meu de lună!